

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۹

۰۳ اپریل ۲۰۱۴

«انتخابات»

زیر سایه استعمار

در جوامع انسانی، نظام های سیاسی غیر وابسته و مستقل، یا مردم محور اند و یا خودکامه، مستبد و قدرت محور؛ اما دولت های وابسته و مستعمره، نه تنها مستبد اند بلکه با وابستگی تمام عیار، هیچ صلاحیتی در طرح و تطبیق برنامه های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی شان ندارند و به دستور استعمارگران شنیع ترین جنایت ها و خیانت ها را بر خاک و مردم خود روا می دارند و به مراتب خطرناکتر از استبداد دولت های مستقل غیر مردمی می باشند.

قوای سه گانه (مقننه، قضائیه و اجرائیه) اکثر دولت های نوع سوم در اختیار استعمارگران بوده و تمامی اعمال آنها زیر ذره بین مشاوران و نظامیان خارجی قرار داشته و باید مطابق خواست خارجی ها عمل نمایند. توده های تحت ستم در این کشورها که اعمال جنایتکارانه و خاینانه دولت های وابسته شان را در برابر مردم می بینند و عامل اصلی آن را سرسپردگی این دولت ها به خارجی ها می دانند، با استفاده از هر وسیله ای کوشش می نمایند تا قبل از همه چیز خارجی ها را از خاک خود برانند و استقلال میهن خود را به دست آورند.

استعمارگران که ذهنیت ضد استعماری توده ها را در این کشورها درک می کنند، با استفاده از وسایل گوناگون و صرف میلیاردها دالر تلاش دارند تا حضور خود را در کشورهای مستعمره حفظ نموده و زمینه حضور «قانونمند» خود را از طریق امضای اسناد مختلف امنیتی و ستراتیژیک، مشارکت کاذبانه مردم در قوای سه گانه با راه اندازی انتخابات، تبلیغ «دموکراسی» غربی و بالاخره ترویج آزادی های مختلف (آزادی بیان، آزادی رسانه ها، آزادی مطبوعات، آزادی زنان) به مردم آن کشورها تحمیل نمایند.

«انتخابات» من حیث یکی از آله های فشار بر فکر و ذهن توده های تحت ستم این کشورها بیشتر از هر وسیله دیگر در تداوم چنین حضوری، کارائی داشته و در اغوای مردم آن کشورها تأثیرات خاص و معینی را بر جا می گذارد. استعمار با صرف صد ها میلیون دالر، «انتخابات» را در چنین کشورهایی به شکل نمایشی و سمبولیک برگزار نموده و استبداد حاکم و وابسته را با تغییر و تبدیل مهره ها، تعویض و از این طریق عمر اشغال را برای مدت دیگر، طولانی می نماید. برگزاری «انتخابات» زیر سایه اشغال و حضور نیروهای نظامی استعمارگران در خوش بینانه ترین حالت و فرض محال اگر شفاف و عاری از تقلب های انتخاباتی هم باشد، هیچ اثر مثبتی بر زندگی پر از خون و باروت خلق های این کشورها ندارد، چرا که تجربه نشان داده و این به اثبات رسیده است که استعمار و استبداد من حیث دو بازوی قدرتمند در سرکوب خلق های تحت ستم همیشه عمل نموده و برای اکثریت ۹۵ درصد مردم این کشورها چیزی جز تباهی،

بربادی، رنج، ستم، فساد، بیکاری، ثروت اندوزی مافیایگانه، افزایش قاچاق مواد مخدر، کاهش درآمدهای مردم، قتل و کشتار، انفجار و بالاخره غارت ثروت و دارائی های این کشورها به ارمغان نمی آورند.

مطمناً با درکی که مردم کشورهای تحت استعمار از برگزاری «انتخابات» زیر سایه عساکر خارجی دارند، علاقه مند حضور به پای صندوق های رأی نبوده و از رفتن به مراکز رأی دهی خودداری می نمایند. تجارب کشورهای مستعمره نشان داده است که درصد بسیار اندکی از مردم به پای صندوق های رأی می روند.

دلیل دیگری را که مردم کشورهای تحت ستم و استعمار به پای صندوق های رأی نمی روند و علاقه مند استعمال رأی شان نیستند، باید در زندگی پر از مشقت شان دید که از «برکت» اشغال نصیب شان گردیده و این را درک کرده اند که «انتخابات» زیر سایه استعمار، جز تأیید اشغال و ادامه زندگی رقتبار و غیر انسانی شان چیزی بوده نمی تواند.

تبلیغات یکی از وسایل قوی جلب و جذب مردم این کشورها به پای صندوق های رأی می باشند و استبداد و استعمار دست به دست می دهند و با استفاده از راه های مختلف آخرین تلاش های شان را به کار می اندازند تا تعداد رأی دهنده ها را افزایش دهند. این تبلیغات به شیوه ها و ترفندهای مختلف راه اندازی گردیده و بودجه هنگفتی در این راه به مصرف می رسد تا بلکه «انتخابات» با حضور بیشتر مردم برگزار شود.

یکی دیگر از راه های جلب توده ها به پای صندوق های رأی و حضور بیشتر مردم در «انتخابات»، راه اندازی برنامه ها و گفتمان های مختلف سیاسی و تحلیلی در رسانه ها و دعوت «کارشناسان» و «آگاهان» سیاسی می باشد که به صورت متواتر از فواید اشتراک در انتخابات بگویند و به اقناع مردم پردازند، همان «آگاهان» و «کارشناسانی» که من حیث چوبدستان استعمار عمل نموده و از این طریق معاش می گیرند.

علاوه بر آن کاندیدانی که هیچ پایه مردمی نداشته، در کمپاین های «انتخاباتی» شان، با صرف ده ها میلیون دالر به فکر جمع آوری رأی مردم در این کشورها هستند، تا جایی که پروسه «انتخابات» در این کشورها برای یک تعداد از افراد به گاو شیری مبدل شده و از این طریق به سرمایه های هنگفت دست می یابند. مردم این کشورها که ضربات خرد کننده ای از استعمار و استبداد دیده اند، به دلیل عدم حضور فعال نیروهای استقلال طلب و آزادیخواه، یگانه راه اعتراض شان را عدم شرکت در «انتخابات» دانسته و از این طریق نفرت و انزجار شان را از حضور استعمارگران و نظام های وابسته به آنها، اعلام می دارند.